

תת"ע 2580/11/19 - מדינת ישראל נגד עמנואל רבייב

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 2580-11-19 מדינת ישראל נ' עמנואל רבייב

בפני	כבוד השופטת שני שטרן
המשיבה	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	עמנואל רבייב ע"י עו"ד דאהר

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

כנגד המבקש הוגש כתבי אישום המייחס לו התרה לבלתי מורשה לנהיגה וללא פוליסה. כתב האישום הינו מסוג הזמנה לדיון ונמסר למבקש על אתר יחד עם מועד לדיון ליום 23.12.19.

משלא התייצב המבקש לדיון, נשפט בהיעדרו.

ביום 8.1.20 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר מהטעמים הבאים:

לא הוא זה שמסר את הרכב לנהג, הרכב נמכר כחודשיים לפני ביצוע העבירה ללא העברת בעלות. כמו כן, טעם הנאשם כי לא התייצב לדיון בשל מחלה. אישור מחלה צורף לבקשה. הבקשה אף כוללת טענה לפיה המבקש כלל לא קיבל את ההזמנה לדיון.

לדיון ביום 10.2.20 התייצב ב"כ המבקש לדיון, ללא המבקש עצמו.

לדיון ביום 25.2.20 התייצב המבקש, יחד עם ב"כ וטען כי אמנם הרכב נמכר ואולם חזר לחזקתו לאחר מכן, כי הוא זה שמסר את הרכב לנהג שהינו פועל שלו. לדבריו, מסר את הרכב לפועל לאחר שזה האחרון הודיע לו כי בידיו רישיון זר.

המבקש וב"כ אישרו כי האישור הרפואי שהוצג, הוצא בדיעבד. כשבוע לאחר מועד הדיון.

לאור הטענה לפיה הנהג הציג רישיון זר, עלה חשש לעיוות דין, לו תוותר ההרשעה על כנה ומשכך, אפשרתי למבקש להציג הרישיון עד ליום 27.2.20.

המבקש הגיש צילום כלשהוא לתיק בית המשפט וביום 27.2.20 נתתי החלטה לפיה המסמך אינו קריא. היום, הגיש

המבקש מסמך, מצולם חלקית, ללא תוקף, אשר לדבריו הינו רישיון נהיגה זר.

דין והכרעה

לא מצאתי מקום לקבל את הטענה לפיה המבקש לא קיבל את ההזמנה לדין שכן כתב האישום שהינו הזמנה לדין בעצמו נמסר לנאשם על אתר וחתום על ידו.

לא מצאתי מקום לקבל את הטענה לפיה המבקש לא התייצב לדיון מחמת מחלה שכן לא טרח להגיש בקשת דחיה במועד ואף לא מספר ימים לאחר מועד הדיון. תעודת המחלה ואף המבקש עצמו לא פרטו מדוע נמנע מהמבקש להתייצב לדיון למעט הטעם הכללי כי היה מרותק למיטתו.

הבקשה שהוגשה בכתב וטענות המבקש בדיון סותרות עצמן. המבקש עצמו הודה כי הרכב היה ברשותו, בניגוד לאמור בבקשה וכי הוא זה שמסר את הרכב לנהג, שוב, בניגוד לאמור בבקשה. בנוגע לטענה כי הנהג הינו תושב ארעי, אשר הציג בפניו רישיון זר, המבקש לא הציג כל תימוכין לטענה זו. המסמך שהוגש היום צולם בצורה חלקית, ללא ציון תוקף ואין בו בכדי ללמד כי הנהג החזיק ברישיון זר בתוקף. למסמך לא צורף כל תרגום. משכך, לא קם חשש לעיוות דין.

בשולי הדברים יאמר כי העונש שנגזר על המבקש לא החמיר עמו, המבקש נידון לפסילת המינימום הקבועה בחוק, לצד עונשים נלווים.

נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה.

פסק הדין יוותר על כנו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ז' אדר תש"פ, 03 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.